

и вѣтрове. Тѣ се отличаватъ съ дълъгъ животъ. Идеалистите пренебрегватъ материалния животъ и казватъ, че човѣкъ не трѣбва да пуца коренитѣ си дълбоко въ материята. Напротивъ, ще слизашъ дълбоко въ материята, за да извлѣчешъ онѣзи материали, отъ които ще се ползувашъ въ бждеще. Колкото по-дълбоко слиза човѣкъ въ материята, толкова по-голѣми страдания има и толкова по-голѣми опитности и поука извлича.

Съвременнитѣ хора се връщатъ сега къмъ еволюцията на душата, къмъ степенъта, която сж прескочили. Въ бждеще ще минатъ презъ еволюцията на силата. Казано е, че Царството Божие не е съградено върху ума или върху сърдцето, но върху силата. Ние трѣбва да любимъ човѣка дотолкова, доколкото нашиятъ умъ, нашата душа, нашето сърдце и нашата сила представятъ обектъ на любовта. Любовта, за която хората говорятъ, се обуславя отъ материалнитѣ условия на живота. Затова често нѣкои казватъ, че не обичатъ хората. За тѣхъ това е естествено. Тѣ обичатъ, за да взематъ нѣщо. Кой ще седне подъ нѣкоя суха круша? Крушата, подъ която ще седнешъ, трѣбва да има не само листа, но и плодове. Кого не обичатъ? — Който нѣма листа и плодове на дървото си. Такъвъ човѣкъ наричатъ демагнетизиранъ; той е изчерпанъ, нѣма какво да даде. Той минава за лошъ, за неразбранъ човѣкъ, но и другитѣ, които не го разбиратъ, не се различаватъ много отъ него. Всѣки се оплаква, че не го разбиратъ, но и той не разбира хората. Не е лесно да разберешъ човѣка. — Да се обичаме! — И това не е лесно. Обаче, колкото е мжно да обичашъ човѣка, толкова е лесно да го обичашъ. Ако дадешъ на човѣка нѣщо отъ своя умъ, отъ своето сърдце, отъ своята душа и сила, той непременно ще те обича. Затова Богъ казва, че трѣбва да Го любимъ, за да получимъ нѣщо отъ Него. Той казва: Кжсайте отъ плодоветѣ на дървото на живота, за да бждете силни, да проявите любовта, правдата, милосърдието, кротостта и въздържанието. Само така човѣкъ може да прояви характеръ; само така може да кали волята си. Който има силна воля, той е кроткъ и смиренъ. Ще кажете, че не искате да бждете кроткъ като овца. — Овцата не е кротка. Тя има мекота, а не кротостъ. Голѣми усилия е проявила овцата, докато стане овца. Тя нѣкога е била вълкъ, и